

کلیات:

آلودگی پوست به صورت اولیه و یا ثانویه اتفاق می‌افتد، در نتیجه تشخیص نوع آن در موثر بودن درمان بسیار مهم می‌باشد.

در بررسی جراحات پوستی می‌بایست به اندازه - عمق - وضعیت گسترش ضایعه روی پوست - عمل تعریق - تغییرات مو و پشم - رنگ پوست - وجود یا عدم وجود درد - خارش ... توجه شود.

در توصیف جراحات پوستی یکسری اصطلاحات خاصی وجود دارند که عبارتند از:

1- Macula:

یک نقطه بدون رنگ و غیر برجسته بر روی پوست که به این حالت ماچول می‌گویند.

2- Papule:

پاپول عبارت است از یک ضایعه گرد و سخت که قطر آن کمتر از یک سانتی متر است.

3- Pustule:

پاسچول عبارت است از یک ضایعه گرد که دارای قابلیت ارتجاعی می‌باشد و قطرش کمتر از یک سانتی متر و پر از چرک می‌باشد.

4- Vesicle:

وزیکول عبارت است از یک ضایعه گرد و پر از مایع که قطرش کمتر از یک سانتی متر است و بدون سلول می‌باشد.

5 - Erosion :

اروزیون (یا تخریش) عبارت است از یک ضایعه جلدی محدود به لایه اپیدرم پوست که از لایه بازال عبور نمی‌کند.

6 - Nodule :

ندول عبارت است از یک ضایعه گرد و سفت که در موقع لمس تغییر شکل نمی‌دهد و بزرگتر از یک سانتی متر است و معمولاً به بافت‌های زیرین هم نفوذ می‌کند و به علت فیلتره شدن سلولها، ادم در درم و زیر درم هم می‌رسد.

برحسب نوع سلولی که ندول‌ها را می‌سازند دو نوع ندول وجود دارد:

Inflammatory (الف)

Neoplastic (ب)

7 - Urticaria – Wheals :

عبارت است از ضایعات کانونی که به علت التهاب و به صورت موقتی روی پوست تشکیل می‌شود و در ناحیه مبتلا به علت اتساع عروق، قرمز رنگ است و ترشح ترانسودا در آن نواحی وجود دارد و معمولاً در عرض چند ساعت خود به خود خوب می‌شود. کهیر به دنبال آلرژی معمولاً در این نواحی دیده می‌شود.

8 - Scale :

اسکال عبارت است از تجمع سلولهای لایه شاخی پوست روی بدن که اصطلاحاً در بافت شناسی به آن هایپرکراتوز می‌گویند.

9 - Crust :

کراست عبارت است از آگزودای خشک شده که به سطح پوست و یا موی بدن می‌چسبد و برحسب تقسیمات بافت شناسی به 4 گروه تقسیم می‌شوند:

الف) سلولا (ب) سروسلولا (ج) سروز (د)

هموراژیک

10 - Pale :

در برخی موارد رنگ پوست دچار تغییر می‌شود که اگر حیوان دچار کم خونی شود و یا خونرسانی به محلی به درستی انجام نشود، پوست آن ناحیه کم رنگ و به اصطلاح پیل می‌شود. این حالت را در نواحی مانند مخاطات، مخاط دهان، مهبلی و بافت ملتحمه چشم به خوبی می‌توان دید. در برخی موارد این بافتها می‌تواند یک حالت زردرنگ به خود بگیرند (مانند یرقان) و در برخی موارد به علت پرخونی، ناحیه‌ای از بدن قرمز می‌شود (مانند تروما و تب).

در برخی موارد به علت وجود گانگرن در ناحیه‌ای از بدن، رنگ پوست بنفش و یا آبی رنگ می‌شود بخصوص در ورم پستان که عامل آن استافها باشند که کاردتیری که درگیر می‌شود به علت وجود گانگرن در آن ، پوست ناحیه، آبی یا بنفش رنگ می‌شود.

درمان:

- به طور کلی استراتژی درمان در بسیاری از بیماری‌ها -
های پوستی به صورت زیر می‌باشد:
- 1- از بین بردن بقایای سلولهای مرده و یا مو در ناحیه، زیرا اثر داروهای به کار رفته را بیشتر می‌کند.
 - 2- دور کردن دامها از منابع ایجادکننده حساسیت مانند دور کردن حیوان از تابش مستقیم نور خورشید در بیماری حساسیت به نور
 - 3- درمان عامل اصلی اگر عامل بوجود آورنده بیماری‌های پوستی ثانویه باشد.
 - 4- استفاده از داروهای آنتی باکتریال جهت جلوگیری از عفونتهای ثانویه که به صورت موضعی صورت می‌گیرد.
 - 5- استفاده از داروهای مسکن و یا بی حسی موضعی در ناحیه در صورت وجود خارش
 - 6- شستشوی محل مبتلا و تزریق سرم و الکتrolیت ها جهت جلوگیری از دهیدراتاسیون
 - 7- اصلاح جیره غذایی دامها از نظر میزان پروتئین و اسیدهای آمینه مخصوصا اسیدهای آمینه گوگرددار. زیرا این اسیدهای آمینه در ترمیم ضایعات پوستی و مخاطات نقش اساسی دارند.